

saadan Maade, som Medlemmerne finde er nødvendigt, for at de skulle kunne votere uden at votere iblinde.

**Kirke- og Underviisningsminis-
ter:** Jeg opfattede ogsaa de Dittringer, der fremkom fra Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 2den Valgfreds (G. Winther), som nærmest rettede til Ministeriet, og jeg vilde derfor strax have taget Ordet for at give et Svar, som forekommer mig tilstrækkeligt. Jeg kan ikke troe Andet, end at det vilde være en meget uheldig Fremgangsmaade, dersom man, som den ærede Rigsdagsmand nu har gjort, under Finantslovens anden Behandling spørgsmaalsviis vilde fremkomme med forskjellige Forlangender om Dplysninger angaaende Et eller Andet, for derefter i et større eller mindre Omfang at benytte de Dplysninger, der saaledes under Forhandlingerne bleve givne, og som jo nødvendigviis meget ofte kun kunne være usuldfomne, til at stille Ændringsforslag ved 3die Behandling; det forekommer mig, at det rette Forhold mellem anden og tredie Behandling derved vilde blive forrykket. Jeg skal meget beklage, at den ærede Rigsdagsmand ikke er blevet Medlem af Udvalget, — det er jo imidlertid ikke muligt, at der kan komme Flere end et vist begrændset Antal derind, — men det staaer jo aabent for alle Thingets Medlemmer at henvende sig til Udvalget om Dplysninger, som de navnlig maatte attraae indhentede fra Ministeriet; saaledes har det idetmindste saavidt mig bekjendt været Tilfældet i tidligere Tid, det anfaaes endog for ønskeligt, at man gjorde det; skulde Udvalget ikke finde sig foranlediget til at stille Ændringsforslag i den paa-pegede Retning, vil der jo altid være Leilighed

for den Bedkommende selv til inden Sagens anden Behandling baade at søge de yderligere Dplysninger, hvorom der kunde være Spørgsmaal, og til at stille de nødvendige Ændringsforslag. Dette troer jeg utvivlsomt er den eneste rette Vej, der kan og bør gaaes i denne Henseende; thi, dersom man vilde følge den af den ærede Rigsdagsmand betraadte, forekommer det mig, at den hele Forhandling vilde blive aldeles uendelig. Naar det dernæst af den ærede Rigsdagsmand fremsattes som en Anke mod Ministeriet, at der ikke er tilvetebragt fuldstændige Dplysninger ved de forskjellige af ham nævnte enkelte Punkter, saa er det jo dog en Selsfølge, at det ikke kunde falde Ministeriet ind i fuld Detail at give Dplysninger om alt Muligt. De menneskelige Interesser ere saa forskjellige, at det næsten med fuldkommen Visshed maa forudsættes, at der i en Forsamling af hundrede Mænd vilde ved saa at sige hver enkelt Punkt være endeel Detail, som Nogle kunne have en vis Interesse af at kjende; men virgtigt i højeste Grad vilde det være, om Ministeriet derfor vilde forsøge at løse den uoverkommelige Opgave, ved Finantslovens Fremlæggelse at fremstille Alt i en saadan Detail, at det maatte antages, Enhver kunde finde sig tilfredsstillet med Hensyn til, hvad han kunde ønske at vide. Det er jo netop for at behandle Detaillen, at Thinget nedsetter et Udvalg, som maa ansees ganske fortrinligt stiftet til at undersøge Sagen, og dette henvender sig da til Ministeriet for at erholde de Dplysninger, som det ønsker, og som Ministrene naturligviis ere pligtige og villige til at give i saa stort Omfang, som forlanges og som det er muligt.